

Štampa vsak četrtok
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 5.—
za pol leta „ 2.60
za četrt leta „ 1.30

Naročnina se pošilja
upravitelstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Delavski katol. tis-
kovnega društva do-
živajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pesamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 70 h.

Rokopisi se ne vra-
tajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 12 h, dvakrat 18 h,
trikrat 24 h.

Štev. 48.

V Mariboru, dne 30. novembra 1899.

Tečaj XXXIII.

Uradniki po Spodnjem Štajarskem.

Uradniške razmere na Spodnjem Štajarskem so zelo žalostne. Naše uradništvo je ločeno v dva tabora, tako se samo loči, tako ga loči tudi javnost. Na eni strani so Nemci. Njihove zmožnosti ne da bi moralo biti velike, toda na vsak način morajo imeti živo nemško prepričanje. Kajti nemški uradniki so v prvi vrsti pozvani, da zanesejo nemško ime med nas Slovence, da delujejo v smislu germanizacije. Oni so odposlanci nemške osrednje vlade in zato se jim poskrbljajo tudi najboljše mesta. Njih usposobljenost je le postranska reč. Da je to gola istina, dokazuje nam imenovanje Wurmserja predsednikom okrožnega sodišča celjskega. Na njem se niso nikdar opazale izvanredne uradniške sposobnosti, pač pa strogo nemško mišljenje.

Ljudstvo naše že pozna nemško uradništvo. Ker vidi v njih večinoma le svoje narodne nasprotnike, zato nima zaupanja do njih, zato njih ne spoštuje. V uradih pa se mu že zaradi slabega znanja ljudskega jezika in vsled tega zaradi pomankljivega sporazumljenja ne morejo priljubiti. Koliko žrtev je že terjalo slabo znanje našega jezika! Naše ljudstvo se torej res ne more ogrevati za nemške uradnike in po listih in shodih protestira proti njim.

Naše ljudstvo hrepeni po slovenskih uradnikih. Ž njimi se lahko razgovori, njim lahko odkrije svojo dušo, in slovenski uradniki so tudi sposobni kot sinovi istega naroda razbrati stanje ljudskih duš. Toda nemška osrednja vlada in njena podružnica v Gradcu

nam odteguje uradnike slovenske narodnosti. V politične urade nam pošilja razne nemške grofe in barone, da med nami začnejo svojo kariero, v sodnijske urade pa pošilja najrajši sinove najstrastnejših nemškutarjev po slovenskem ozemlju. A kam gredo slovenski uradniki? Sodnijski uradniki, čeprav Štajarci, morajo prepogosto na Kranjsko. In ako tudi kateri ostane na Štajarskem, potem ga v mladih letih izrabljajo pri okrožnih in drugih z delom obloženih sodiščih, a ko bi moral avansirati, pošljejo ga kam v kaki zakotni trg. Nemški kolegi pa avansirajo hitro in visoko, da se jim lahko zmoti, ako nimajo dobrih živcev. Pri političnih uradih, tam pa še je avansiranje mnogo težje, kajti tam mora biti ne samo Nemec, ampak tudi plemenitaš, ako se hoče povspeti višje. To vedo naši pravniki in se vsled tega tudi jako redko posvečujejo tej stroki.

Nemški uradniki pogosto prestopajo meje dovoljenega kretanja. Toda ne sme se jim skriviti las, kajti sicer je v nevarnosti uradniška veljavnost. Slovenski uradniki pa se večkrat niti v dovoljenih mejah ne smejo gibati, potem so predmet najgrših, najostudnejših napadov. Izgled lahko donesemo iz najnovejših časov. Med sodniki, ki so oprostili gosp. Bovho, zatoženega radi težke telesne poškodbe povodom čeških izgrediv v Celju, sta se nahajala tudi Slovenca dr. Gregorin in dr. Krančič. Gosp. Bovha in donesel najjasnejše dokaze za svojo nodolžnost. V kljub temu je celjska vahtarca na nizki način napadala slovenska sodnika ter jih krivila ne-prikrito pristranosti. Državni pravdnik bi

moral poskrbeti, da se konfiskacija lista vsled tega napada takoj izvrši. A več kot 24 ur je ležal listič po nekaterih gostilnah in ljudje so lahko čitali neopravičene, ves uradniški stan žaleče napade.

Slovensko ljudstvo zmeraj težje in težje prenaša te neznosne razmere po naših uradih. Rado bi krepko izrazilo svoje mnenje, toda državna roka preti nad njim, da takoj mahne, ako se kaj neljubega izreče proti nemškemu uradnikom. Zato pa prosimo naše državne poslance, naj oni govoré v imenu ljudstva! Slučaj o gosp. Bovhi, ki smo ga ravnokar opisali, so že omenili v posebni interpelaciji. Tako naj storé v vsakem slučaju! In če ne bo pomagalo mirnim potom, naj začnó s hrupom. Kindinger in njegovi somišljeniki ne zaslužijo nobenega spregleda!

Državni zbor.

Obstrukcija.

Te besede se silno bojijo visoki krogi. Kaj pa je obstrukcija? Skozi dve leti smo jo imeli v državnem zboru. Obstoji pa v tem, da se na ta ali oni način zabrani vsako uspešno delovanje v zbornici. Nemški obstrukcionisti so ropotali in kričali, metali tintnike okrog in vrgli zborničnega predsednika z njegovega sedeža. Če so se naveličali krutega nasilstva, zahtevali so glasovanje po imenih. Danes 23. novembra so začeli obstrukcijo Čehi. Toda, kakšen razloček med nemško in češko obstrukcijo? [Česki govorniki govorijo dolgo, ali čitajo iz knjige, samo

Listek.

Crstice o Burih.

(Konec.)

Sploh je ves burski rod izredno srčen, tudi žene niso izvzete. Ko se je sedanja vojska pričela in so moški skoraj vsi odšli na mejo dežele, so stopile skupaj žene Burov v glavnem mestu ter sestavile telesno stražo za starega predsednika države, Pavla Krügerja. »Če nam sovražniki hočejo umoriti ljubljene predsednika, so izjavile, bodo morali prej iti čez naša mrtva trupla, predno ga dobé v svojo pest.« To so junaške žene.

Buri živijo jako priprosto, dočim so angleški vojaki najbolj razvajeni na svetu. Zjutreka brez klobas, jajec, konzerv, čaja itd. ne poznajo angleški vojaki. Za to vojsko so se Buri dobro pripravili. Oskrbeli so si najboljše topove, najizvrstnejše puške pa obilo streliva.

Občudovanja vreden je tudi Burov narodni ponos. Rajši umrejo vsi, kot da bi morali izgubiti svojo domovino. Le v njej se čutijo srečne. Prav ta narodni ponos jih dela tako hrabre, tako požrtvovalne. Svojo domovino ljubijo s celim srcem, za nje neodvisnost od Angležev, katere sovražijo iz cele

svoje duše, radi darujejo svojo srčno kri. Kaj čuda potem, da se razun Angležev, nekaterih Amerikanov in velikih židovskih kapitalistov, katerim se strašno sline cedé po bogatih transvalskih zlatih rudnikih, vsi drugi narodi potegujejo za Bure, nabirajo za nje denar pa tudi prostovoljce. Posebno se potegujejo za nje naši bratje Rusi.

Tudi Slovenci jim želijo končnega uspeha in slavne zmage nad kramarskimi Angleži. Lepe lastnosti Burov so nujno potrebne tudi Slovincem, ki se imajo boriti s sličnimi krivičnimi sovragi kot Buri. Treba nam pravega zaupanja v Boga. Treba pa nam tudi prav živo pri našem boju z uma svitlim mečem hrabrosti in pravega narodnega ponosa. Slednjega Slovincem najbolj primanjkuje, zato pa tudi marsikje hodijo po nas in nas po nepotrebnem vladajo naši sovražniki. Nasi rodoljubi naj posnemajo za svojo domovino iskreno vnete Bure. Tudi našemu slovenskemu ženstvu želimo hrabrosti in ljubezni burskih žen za naše narodne svetinje, potem utegnemo tudi Slovenci doživeti srečnejših časov. Ciriljev.

Smešničar.

Napaka. »Kako vam diše klobase?«
Gost: »Jedno napako imajo.«

Krčmar: »Katero napako?«

Gost: »Tega, kar bi moralo biti v klobasah, ni notri, tega pa, kar je v klobasah, bi ne smelo notri biti.«

Gospodičina: »Ko bova mož in žena in če umrjem poprej kakor ti, boš vendar šel za mojim pogrebom?«

Ženin (hitro): »Z velikim veseljem!«

A: »Zakaj je Drava tako upadla, kakor še nikdar?«

B: »Zato, ker je vinski trgovci veliko preveč porabijo.«

A: »Zakaj se joče tvoja žena?«

B: »Zato, ker jo je sram, da je že tako stara, pa še ni svojega križa videla.«

A: »Koliko klobas treba do lune?«

B: »Ena, če je dosti dolga.«

A: »Zakaj ptiči po zraku frčijo?«

B: »Zato, ker po zraku hoditi ne morejo.«

A: »Zakaj mačka miši lovi?«

B: »Zato, ker miš mačke ne more.«

Zbral Boštjan F.